

Függő - Mária a gyermek Jézussal

Ötvösgyűjtemény

Leltári szám:	80.272.1
Készítés ideje:	19. SZÁZAD 2. FELE
Készítés helye:	ismeretlen
Anyag:	elefántcsont; sárgaréz keret
Technika:	grafitporral bedörzsölve; maratott
Méretek:	magasság: 4,7 cm szélesség: 4 cm

A közel négyzetformájú képmezőben a félalakosnál kicsit nagyobb kivágatban, Szűz Mária és a gyermek Jézus jelenik meg egy gótikus enteriőr előtt, melynek három csúcsívű, fiatornyokból szerkesztett felső keretdísze szárnyasoltárok, szoborfülkék formáit idézi. A függő apró méretéhez képest meglepő gazdagsággal utal a keresztény tanítás legfontosabb elemeire. A motívumok egy csoportja az isteni gyermek megtestesülésének körülményeire utal: Mária alázatosan lesüti a szemét, nem visel fátylat, mivel úgy vált anyává, hogy közben szűzi tisztasága sértetlen maradt. A Fiú, akit Mária gyöngéden a baljában tart, szelíden, gyermeki játékosággal érinti meg anyja állát. E mozdulat egyrészt a gyermeki szeretet jele, másrészt arra utal, hogy Mária Isten jegyese lett, s azt is jelzi, hogy a gyermek Jézus tudatában van és meg is retten későbbi, a kereszthalálban és feltámadásban kiteljesedő sorsától. Ő is vágyik még anyja gondoskodó szeretetére. A Megváltó szenvedésére utal a Mária jobbában tartott körte (?), amely a paradicsomi fa tiltott gyümölcsét idézi: mint ahogy az első emberpár annak ízlelésével az ősbűn terhét hagyta az emberiségre – Mária mint második Éva és Jézus mint második Ádám azonban semmissé tette azt. A Szent Szűz az üdvözítő tervben való részvételéért a mennyei dicsőségbe jutott, amit királynéi koronája és a brokátot tartó két angyal egyértelműsít, ahol továbbra is anyai bizalommal fordulhat Gyermekéhez, hogy az őt tisztelőik könyörgései biztosan meghallgatásra találjanak.

szerző: Terdik Szilveszter, PhD

